

APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA  
BOSNE I HERCEGOVINE  
Broj: 097-0-Gž-06-000423  
Brčko, 08.10.2007. godine

## U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE !

Apelacioni sud Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudija: Lucić Josipe, kao predsjednika vijeća, Tešić Dragane i Kovačević Maide, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja M.V. iz D., zastupanog po punomoćniku J.V., advokatu iz B., protiv tuženog Brčko Distrikta BiH, zastupanog po Pravobranilaštvu Brčko Distrikta BiH, radi priznanja prava vlasništva, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Osnovnog suda Brčko Distrikta BiH, broj P-31/05-I od 16.08.2006. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 08.10.2007. godine donio je slijedeću

### P R E S U D U

Žalba tužitelja M.V. iz D. se odbija i presuda Osnovnog suda Brčko Distrikta BiH broj P-31/05-I od 16.08.2006. godine POTVRĐUJE.

### O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom tužitelj je odbijen sa tužbenim zahtjevom kojim je tražio da se utvrdi da je stekao pravni osnov za upis prava vlasništva na nekretninama označenim kao k.č. br. 182/7 oranica D. k. od 760 m<sup>2</sup>, k.č. br. 182/9 oranica D.k. od 150 m<sup>2</sup>, i k.č. br. 182/3 "Tri kuće sa kućištem i dvorištem i oranica" od 1.500 m<sup>2</sup>, upisane u zk.ul. broj 89 k.o. D., što je tuženi Brčko Distrikt BiH dužan priznati i dozvoliti da se tužilac na ovim nekretninama u zemljišnim knjigama Osnovnog suda Brčko Distrikta BiH upiše kao vlasnik sa 1/1, sve u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude pod prijetnjom izvršenja, i da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Navedenu presudu žalbom pobija tužitelj zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava sa prijedlogom da se žalba uvaži i pobijana presuda preinači ili da se ista presuda ukine i održi rasprava pred Apelacionim sudom.

Nakon što je pobijanu presudu ispitao u granicama propisanim odredbom člana 292. Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta BiH (u daljem tekstu ZPP-a BD BiH) ovaj sud je odlučio kao u izreci, a iz slijedećih razloga:

Tužitelj u žalbi prije svega ukazuje da je prvostepena presuda donesena uz bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz člana 284. stav 2. tačka 12. ZPP-a BD BiH jer je nerazumljiva, protivrječi sama sebi i postoji protivrječnost između onoga što se u razlozima navodi o sadržaju isprava i zapisnika, a to je uzrokovano činjenicom da je prvostepeni sud odbio tužitelja sa zahtjevom koji nije zahtjev tužitelja konačno preciziran podneskom od 26.06.2006. godine.

Ovaj sud, međutim, nalazi da prvostepena presuda nije donesena uz bitnu povredu na koju ukazuje tužitelj jer je zahtjev tužitelja u ovom sporu zahtjev da se utvrdi da je isti stekao valjan pravni osnov za upis prava vlasništva na spornim nekretninama a drugi dio zahtjeva i kako je označen u tužbi i kako je označen u podnesku od 26.06.2006. godine faktički upućuje na način realizacije upisa prava vlasništva, pa odluka prvostepenog suda o prvom dijelu zahtjeva uslovljava odluku o drugom dijelu ma kako on bio formulisan (da li kao zahtjev određen podneskom od 26.06.2006. godine "da je tuženi dužan tužitelju izdati ispravu podobnu za prenos navedenih nekretnina ili će takvu ispravu zamjeniti ova presuda" ili kao zahtjev postavljen u tužbi "da je tuženi dužan priznati i dozvoliti da se tužitelj na ovim nekretninama u zemljišnim knjigama Osnovnog suda Brčko Distrikta BiH upiše kao vlasnik sa 1/1") i propust prvostepenog suda da odbijajući tužbeni zahtjev u ovom sporu, u izreci navede drugi dio zahtjeva kako je isti preciziran podneskom od 26.06.2006. godine, ne predstavlja stoga nedostatak zbog koga se pobijana pesuda nije mogla ispitati.

Nadalje, po ocjeni ovoga suda žalbeni prigovori pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava takođe nisu osnovani. Naime, kada tužitelj na osnovu Ugovora o prodaji (koji je zaključio sa M.Š. kao kupcem u pismenoj formi dana 11.03.1998. godine i ovjerio kod Osnovnog suda Brčko Distrikta BiH pod brojem Ov-36/99) nije mogao u zemljišnoknjižnim evidencijama upisati svoje pravo vlasništva na nakretninama označenim kao k.č. 182/3, 182/7 i 182/9 upisanim u zk.ul. br. 89 za k.o. D., zahtjev u ovom sporu koji zasniva na navedenom ugovoru i činjenicama da je njegov pravni prednik sporne nekretnine dobio u zamjenu za nekretnine istog u postupku komasacije (a samo su ostale upisane u zemljišnim knjigama kao Zemljišno-knjižni fond agrarne reforme i kolonizacije) nije mogao ostvariti kada činjenicu valjano izvršene zamjene, kao odlučnu činjenicu u ovom sporu, nije dokazao. Tvrdnja tužitelja u postupku da je greškom u navedeni Ugovor kao predmet kupoprodaje upisana k.č. 182/13 umjesto k.č. 182/3 i da je tačna ne ukazuje da je prvostepeni sud pogrešno utvrdio činjenicu koja se odnosi na to da je prodavac M.Š., po navedenom ugovoru, na tužitelja kao kupca mogao prenijeti samo pravo posjeda jer je i k.č. 182/3, prema nalazu vještaka H.H., od 1952. godine društvena svojina pa su od iste cijepanjem nastale sporne nekretnine, odnosno k.č. 182/3, 182/7 i 182/9.

Činjenice koje ističe tužitelj u žalbi (da je sudu u dokaznom postupku pružio na uvid Izvještaj o inventarizaciji zemljišta društvene svojine u k.o. D. od 1969. godine i zapisnik o usmenoj raspravi u kome je konstatovano da su predmet rasprave bile nekretnine koje su predmet spora) ne ukazuju na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje u postupku koji je prethodio donošenju prvostepene presude, obzirom

na to da je u navedenim aktima konstatovana činjenica da M.Š. uživa zemljište društvene svojine (k.č. 182/3 i k.č. 182/8 i k.č. 182/9) a isti je u tom postupku prema zapisniku od 19.05.1969. godine tvrdio da je navedene nekretnine kupio od fizičkih lica, čiji su pravni prednici te parcele kupili 1954. godine od bivše B. opštine, i zaključak nadležnog organa u Izvještaju o inventarizaciji zemljišta od 26.05.1969. godine je slijedom istaknutih činjenica u tom postupku bio da je potrebno raspraviti pitanje prava vlasništva na ovim nekretninama, pa je tužitelj saglasno činjenicama navedenim u ovim aktima u konkretnom parničnom postupku (koji je pokrenuo tužbom kod Osnovnog suda Brčko Distrikta BiH pod brojem P-31/05-I) bio dužan dokazati, odnosno sudu pružiti dokaze o pravu vlasništva pravnih prethodnika M.Š. sve do originarnog sticanja od najdaljeg prethodnika, a takve dokaze prema podacima spisa predmeta sudu nije prezentovao.

Sa navedenog, kod utvrđene činjenice u postupku da M.Š. (pravni prednik tužitelja) nije bio upisan kao vlasnik spornih nekretnina, a kod činjenice da tužitelj u postupku nije dokazao pravo vlasništva njegovih pravnih prednika na predmetnim nekretninama, prvostepeni sud je na utvrđeno činjenično stanje pravilno primjenio materijalno pravo kada je tužitelja odbio sa tužbenim zahtjevom, bez obzira što se pozvao na odredbe Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima Brčko Distrikta BiH obzirom da su identične odredbe sadržane i u Zakonu o vlasničko pravnim odnosima ("Službene novine F BiH", broj 6/98) odnosno u Zakonu o osnovnim vlasničkopravnim odnosima ("Službeni list SFRJ", broj 6/80).

Obzirom da istaknuti žalbeni razlozi tužitelja nisu osnovani valjalo je odlučiti kao u izreci, a na osnovu odredbe člana 295. Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta BiH ("Službeni glasnik Brčko Distrikta BiH", broj 5/00, 1/01, 6/02, 11/05 i 20/06).

PREDSJEDNIK VIJEĆA,

Josipa Lucić